

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Η ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ είναι έδρα Μητροπόλεως. Τῆς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας, πού σέ άλλοτινούς καιρούς, λεγόταν Χριστιανουπόλεως. Καί σήμερα στή «φήμη» τοῦ Μητροπολίτη ἀναφέρεται τό παλιό της ὄνομα, πού τό ὀφείλει στό γειτονικό χωριό τῶν Χριστιάνων (ἄλλοτε Χριστιανούπολη), πού ὑπῆρξε, γιά κάποιο διάστημα, ἔδρα τῆς Μητροπόλεως. Ἐκεῖ βρίσκεται —ὅπως ἀναφέρεται καί ἄλλοῦ— ὁ περικαλλής Ναός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, πού τόν ὑμνεῖ τό δημοτικό δίστιχο.

Πότε ιδρύθηκε ἡ Ἐπισκοπή πρῶτα καί ἡ Μητρόπολη ἀργότερα δέν εἶναι γνωστό. Στό ἡμερολόγιο τοῦ Πατριαρχείου ἀναγράφεται ὅτι τό 334 μ.Χ. μαρτύρησε ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως. Κατά τόν 5ο μ.Χ. αἰῶνα ἀναφέρεται ὅτι ἡ Ἐπισκοπή τῆς Κυπαρισσίας, ὑπαγόταν στή Μητρόπολη Κορίνθου. Στά χρόνια τῶν Ἰσαύρων ἡ Κυπαρισσία εἶναι ἔδρα τῆς Μητροπόλεως Χριστιανουπόλεως. Ὁ Φραντζῆς ὑπῆρξε τοποτηρητής τῆς Μητροπόλεως ὡς τό 1833, ὅποτε μέ τήν ἴδρυση τοῦ νέου κράτους, ιδρύθηκε ἡ Ἐπισκοπή Τριφυλίας μέ ἔδρα τήν Κυπαρισσία.

Γύρω στόν 11ο αἰῶνα κτίζεται ὁ ναός τῆς Μεταμορφώσεως τῶν Χριστιάνων καί ἡ Ἐπισκοπή Χριστιανουπόλεως προάγεται σέ Ἀρχιεπισκοπή.

Τῆ Μητρόπολη Χριστιανουπόλεως ποίμανε καί καθαγίασε μέ τήν πίστη του ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος Χριστιανουπόλεως στά τέλη τοῦ 17ου καί στίς ἀρχές τοῦ 18ου αἰῶνα (1680-1710). Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ἐξεδήμησε τό Νοέμβριο τοῦ 1735 σέ ἡλικία 71 ἐτῶν.

Στήν ἱερή μνήμη του εἶναι ἀφιερωμένος ὁ μεγαλοπρεπής Ναός πού κοσμεῖ τήν εἴσοδο τῆς Κυπαρισσίας καί ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στίς 17 Μαΐου. Ὁ λαός τόν ἀποκαλεῖ «Μαθηθασάκη».

Τό 1807 ἤρθε ὡς Μητροπολίτης ὁ Χριστιανουπόλεως ὁ Γερμανός

(Ζαφειρόπουλος) πού εἶχε μνηθεῖ στή Φιλική Ἐταιρεία, πῆρε μέρος στή συνέλευση τῆς Βοστίτσας καί πῆγε στήν Τριπολιτσά —ὅταν οἱ Τοῦρκοι κάλεσαν ὡς ὁμήρους ἀρχιερεῖς καί προκρίτους— γιά νά γίνει καί πρωτομάρτυρας τῆς Λευτεριάς, καθώς ἀπ' τῖς κακουχίες πέθανε στά μπουντρούμα τῶν φυλακῶν λίγο πρὶν ἐλευθερωθεῖ ἢ τότε πρωτεύουσα τοῦ Μοριᾶ. Πρωτοσύγκελλό του εἶχε τόν πρωτοξάδερφό του ἀρχιμανδρίτη Ἀμβρόσιο Φραντζῆ, πού σήκωσε τό βάρος τοῦ Ἀγῶνα κι ἔγραψε τήν ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ὁ νῦν Μητροπολίτης Χριστιανουπόλεως, Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας κ.κ. Στέφανος, πού ποιμαίνει τή Μητρόπολη 40 καί πλέον χρόνια, σέ μελέτη του, πού κυκλοφόρησε τό 1984, μέ τόν τίτλο: «Μητροπολίται Χριστιανουπόλεως κατά τόν ΙΗ' αἰῶνα» γράφει: «Ἡ ἐπίσημος ἐμφάνισις τῆς Μητροπόλεως Χριστιανουπόλεως ἱστορικῶς τοποθετεῖται εἰς τό ἔτος 1807, ἐπί πατριαρχίας Νικολάου τοῦ Μυστικοῦ. Μᾶλλον, ὅμως, ἡ ἐπισκοπή προϋπῆρχε. Κατά τούς μετὰ τήν Ἀλωσιν χρόνους, ὑπογράφει συνοδικήν πρᾶξιν τοῦ Πατριάρχου Συμεών Α' κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1714: «ὁ ταπεινός Μητροπολίτης Χριστιανουπόλεως Κάλλιστος».

Ἐξάλλου, ὁ καταξιωμένος ἱστορικός καί μελετητής τῆς Πελοποννησιακῆς ἱστορίας Τάσος Γριτσόπουλος, στό βιβλίον του «Τριπολιτσά» γράφει γιά τή Μητρόπολη Χριστιανουπόλεως: «Ἡ δικαιοδοσία τῆς Μητροπόλεως Χριστιανουπόλεως ἐνετοπίζετο εἰς ἀρκαδικήν περιοχὴν, παλαιοαρκαδικήν καί τριφυλιακὴν, ἥτοι αὐτὴ ἢ ἐπαρχία περιελάμβανε τὰς περιφερείας Φαναρίου, Καρυταίνης, Λεονταρίου καί ὀλόκληρον τήν δυτικὴν παραλίαν μετὰ τὰ ποταμῶν Ἀλφειοῦ καί Λαγκουβάρδου. Γνωστοῦ ὄντος ὅτι Ἀρκαδιά ἐκαλεῖτο ἢ Κυπαρισσία κατά τούς μέσους αἰῶνας καί τό χωρίον Χριστιάνοι περιλάλητον ἦτο διὰ τόν ναόν τοῦ Σωτῆρος, κατανοοῦμεν διατί ἐπωνυμεῖτο Χριστιανουπόλεως ὁ Μητροπολίτης καί πάσης Ἀρκαδίας ὑπέρτιμος. Ἡ προσθήκη τοῦ Λεονταρίου εἰς τήν Μητρόπολιν καί ἡ ἀνάδειξις αὐτοῦ ὡς προσωρινῆς ἑδρας τῆς Μητροπόλεως συνετελέσθη εἰς χρόνους ὑστέρους, διότι Πατριαρχικὴ ἐξαρχία ὑπῆρχε εἰς τό Λεοντάρι, ὅπως καί στήν Καρύταινα...»

Ὡς διάδοχος τοῦ Ἀθανασίου (τοῦ Χριστιανουπόλεως), πού ἀγίασε, φέρεται ὁ Μητροπολίτης Γρηγόριος, πού μπορεῖ νά καταγόταν ἀπὸ τήν Καρύταινα καί ἴσως νά ἦταν καί συγγενῆς τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου. Ποίμανε γιά μιά δεκαπενταετία τή Μητρόπολη, ἀπ' τό 1710 ὡς τό 1726.

Στό Μητροπολιτικὸ θρόνον τόν διαδέχθηκε ὁ Παρθένιος, πού καί αὐτός πρέπει νά ἦταν ἀπὸ τήν Καρύταινα, πού παραιτήθηκε τό 1739 καί περιόδευσεν στοὺς Ἁγίους Τόπους.

Διάδοχός του υπῆρξε ὁ Δανιήλ, πού υπῆρξε φίλος τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου Ε΄ καί μέλος τῆς Πατριαρχικῆς Συνόδου τό 1746-48. Αὐτός απέκτησε καί τόν τίτλο «ἔξαρχος πάσης Ἀρκαδίας», γιατί στήν ἀρχιερατεία του ἐνώθηκε ἡ Τριπολιτσά μέ τή Μητρόπολη Χριστιανουπόλεως. Ὁ Δανιήλ ἀπέθανε τό 1772, τή Μητρόπολη ὅμως εἶχε ποιμάνει ὡς τό 1770 («Ὀρλωφικά»). Φαίνεται, μάλιστα, πώς ἦταν μνημένος στό ἄγουρο αὐτοῦ κίνημα, πού στοίχισε πολύ στόν τόπο.

Ἀπ' τό 1772 ὡς τό 1783 τή Μητρόπολη ποίμανε ὁ Μητροπολίτης Ἱερεμίας, πού στή συνέχεια πῆγε στή Μυτιλήνη καί τό 1809 ἔγινε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, γιά νά μείνει στό θρόνο ὡς τό 1813. Προεπαναστατικά Μητροπολίτης ἦταν —ὅπως γράφεται καί ἄλλοῦ— ὁ Γερμανός Ζαφειρόπουλος, πού μαρτύρησε γιά τή Λευτεριά στήν Τριπολιτσά.

Τόν Ἱερεμία διαδέχθηκε, τό Φεβρουάριο τοῦ 1783, ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος τῆς Μ. Ἐκκλησίας Μακάριος, πού ποίμανε τή Μητρόπολη γιά μιά δεκαετία. Ὁ Μακάριος ἦταν ἀδερφός τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Θεοδοσίου. Τό ἐπώνυμο τῶν δύο αὐτῶν ἀδελφῶν ἀρχιερέων ἦταν: Μαριδάκης. Φαίνεται πώς ὁ Μητροπολίτης Μακάριος, στά δέκατα ἐκεῖνα γιά τήν πατρίδα χρόνια, εἶχε οἰκτρό τέλος. Ἐγινε μάρτυρας τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ ἐλληνικοῦ φρονήματος. Ἀναφέρει σχετικά ὁ πρωτοσύγκελλος Ἀμβρόσιος Φραντζῆς, ὅταν κάνει λόγο «περί προστασίας ἀρχιερέων οἱ ὁποῖοι καταχωρῶντο μέ μπεράτια»: «... συνέβαιναν καταδρομαί καί ὅσαι ἐξ αὐτῶν, ἐλάμβανον ἐνοχὴν εἰς τὰς πολιτικές θέσεις χάριν τῶν χριστιανῶν ὑπέφερον καταδιώξεις, ἐνίοτε καί θάνατον, καθὼς συνέβη μεταξύ ἄλλων καί εἰς τόν Μακάριον Χριστιανουπόλεως, δολοφονηθέντα τό 1792 εἰς Κυπαρισσίαν παρά τῶν Ὀθωμανῶν».

Διάδοχος τοῦ μάρτυρα Μητροπολίτη τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1793, υπῆρξε ὁ Γερμανός, πού ἦταν ἐφημέριος στό Φανάρι. Στίς ἀρχές τοῦ 19ου αἰῶνα καί συγκεκριμένα τό 1807 —κι ἐνῶ ἦταν Πατριάρχης ὁ Γρηγόριος Ε΄— ἐκλέχτηκε Μητροπολίτης Χριστιανουπόλεως ὁ Γερμανός Ἐπίσκοπος Σεβαστείας μέχρι τότε, γιά τόν ὁποῖον ἔγινε λόγος στήν ἀρχή αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς γιά τή Μητρόπολη Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας.

Γιά τή δύσκολη αὐτή περίοδο καί τῆς Μητροπόλεως καί τῆς πατρίδας γενικότερα, ὁ Μητροπολίτης Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας Στέφανος στήν προαναφερθεῖσα μελέτη του σημειώνει σέ μία παράγραφό του καί αὐτά:

«... Μικρά ἐπαρχία μέ μεγάλο ὄνομα, μέ μικράν πρωτεύουσαν ἢ ὁποία θά γίνε μεγάλη ἀργότερα, κατορθώνει καί ποιμαίνεται κανονικῶς, νά

θησκείη, νά ἀντίσταται εἰς τήν θλιβεράν καταπίεσιν τοῦ βάρβαρου κατακτητοῦ, ὅσον καί εἰς τήν πίεσιν τῆς συνειδήσεως ἀπό ὁμόθησκον κατακτητήν.

Καίτοι δέν γνωρίζομεν λεπτομερείας ἀπό τήν ἐσωτερικήν ζωήν τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, βέβαιον θεωροῦμεν ὅτι ὁ ταλαιπωρούμενος αὐτός τόπος ἀνέπτυξεν ἀντίδρασιν κατά τῶν ἔξωθεν ἐπερχομένων δεινῶν, μετέχεν εἰς ἐνόπλους ἐξεγέρσεις καί ἔμεινεν σφικτά δεμένος μέ τήν πάτριον θρησκείαν καί τάς ἐθνικάς παραδόσεις, ἀγωνισθεῖς χάριν τῆς ἐλευθερίας...»

Τό 1852 ἡ Ἐπισκοπή ὀνομάστηκε Ἐπισκοπή Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας μέ Ἐπίσκοπο τό Γρηγόριο (Ρώτα), πού καταγόταν ἀπ' τήν Κέα καί ποίμανε τήν Ἐπισκοπή ὡς τό 1865

Τό 1866 ἔγινε ἐπίσκοπος ὁ Βαρθολομαῖος (Σωτηριάδης), πού καταγόταν ἀπ' τήν περιοχή Καλαβρύτων καί ποίμανε τήν Ἐπισκοπή ὡς τό 1871 ὅποτε ἀπεβίωσε.

Νέος Ἐπίσκοπος ἐκλέχτηκε ὁ Ἰγνάτιος (Ζερβόπουλος) πού ποίμανε τήν Ἐπισκοπή ὡς τό 1878 καί ἀνέπτυξε ζηλευτή δραστηριότητα, κατά κοινή ὁμολογία.

Ἀπ' τό 1882 ὡς τό 1903 ἔγινε Ἐπίσκοπος ὁ Νεόφυτος (Παναγιωτόπουλος). Καταγόταν ἀπό τή Λάμπαινα Μεσσηνίας καί σπούδασε Θεολογία στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν μέ ἔξοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βουλκάνου, στήν ὁποία εἶχε μονάσει.

Τόν διαδέχτηκε ὁ Ἐπίσκοπος Γαβριήλ, πού καταγόταν ἀπό τή Νεμέα. Χειροτονήθηκε στίς 7 Αὐγούστου τοῦ 1907 καί μέ δικές του δαπάνες οἰκοδομήθηκε ὁ ἐπισκοπικός οἶκος, δίπλα ἀπ' τό ναό τῆς Εὐαγγελίστριας, πού διατηρεῖται καί χρησιμοποιεῖται μέχρι σήμερα. Ἦταν Μητροπολίτης ὡς τό 1920.

Μέ τό νόμο 2891/22-2-1922 ἡ Ἐπισκοπή Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας ὀνομάστηκε Ἱερά Μητρόπολη Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας καί πρῶτος Μητροπολίτης ἐκλέχτηκε ὁ Ἀνδρέας (Τριανταφύλλου) πού ποίμανε τή Μητρόπολη ὡς τό 1938. Ἐπιτέλεσε σπουδαῖο ποιμαντικό ἔργο καί διακρίθηκε καί ὡς συγγραφέας δίνοντας τρία ἔργα. Ἡ ἐκλογή του ἔγινε στίς 16 Δεκεμβρίου καί ἡ χειροτονία του στίς 23 Δεκεμβρίου τοῦ 1925.

Τόν διαδέχτηκε ὁ Ἄνθιμος (Τσάτσος) πού καταγόταν ἀπ' τά Ἰωάννινα εἶχε διατελέσει Ἠγούμενος στή Μονή Ἁγίου Στεφάνου Μετεώρων, Γραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Ἐπίσκοπος Βρεσθένης καί βοηθός τοῦ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καθώς καί Μητροπολίτης Θήρας ἀπ' ὅπου μετατέθηκε στή Μητρόπολη Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας. Ποίμανε τή Μητρόπολη ἀπ' τό 1938 ὡς τό 1950.

Στίς 21 Σεπτεμβρίου 1950 ἐκλέχθηκε Μητροπολίτης Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας ὁ Δαμασκηνός (Χατζόπουλος) ἀπό τήν Κόρινθο. Ἦταν πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Στό Β' Παγκόσμιο πόλεμο αἰχμαλωτίστηκε ἀπό τοὺς Γερμανοὺς καί ὀδηγήθηκε ὡς ὄμηρος στό στρατόπεδο Νταχάου. Τό 1957 μετατέθηκε στήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος (Βόλος). Παραιτήθηκε τό 1968 καί ἀπεβίωσε τό 1977.

Διάδοχός του (15-11-1957) τοποθετήθηκε ὁ μέχρι τότε Μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος, πού διαποίμανε τή Μητρόπολη ὡς τίς 22-10-1958 πού ἀπεβίωσε.

Τέλος ἀπ' 8 Μαΐου 1960 τήν Ἱερά Μητρόπολη Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας ποιμαίνει ὁ Μητροπολίτης Στέφανος (Ματακούλιας), πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καί μέ πλούσια συγγραφική δραστηριότητα.

Κατά τά Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἱ. Μητρόπολη Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας ἔχει 159 ἐνοριακοὺς ναοὺς, 124 παρεκκλήσια, 429 ἐξωκλήσια, 130 ναοὺς κοιμητηρίων, 32 ἰδιωτικούς ναοὺς καί 13 μοναστηριακοὺς ναοὺς. Ἔχει 7 ἀρχιερατικές ἐπιτροπεῖες. Αὐτές εἶναι: τῆς Κυπαρισσίας μέ 32 ἐνορίες, τῶν Φιλιατρῶν μέ 8 ἐνορίες, τῶν Γαργαλιάνων μέ 15 ἐνορίες, τῆς Ζαχάρως μέ 25 ἐνορίες, τῶν Κρεστένων μέ 23 ἐνορίες, τοῦ Κοπανακίου μέ 25 ἐνορίες καί τῆς Ἀνδρίτσαινας μέ 31 ἐνορίες.

Σχετικά μέ τά νότια σύνορα τῆς Μητροπόλεως Χριστιανουπόλεως ὁ Σωτῆρης Λυριτζῆς στό βιβλίό του «Γαργαλιάνοι», σημειώνει: «...Ὁ Ἄγγλος περιηγητής Leake ἀναφέρει, ὅτι ὁ Λαγγούβαρδος ἦτο τό νότιον ὄριον τῆς Μητροπόλεως Χριστιανουπόλεως εἰς τήν δυτικὴν ἀκτὴν τῆς Μεσσηνίας καί ταυτίζει αὐτόν μέ τόν Σέλαν. Ὁ Γερμανός ἀρχαιολόγος Curtius ἀναγνωρίζει δυσκολίαν νά ἀποφανθεῖ κανεῖς, ἐάν ὁ Σέλας ταυτίζεται μέ τόν Λαγγούβαρδο ἢ, ὅπερ καί προτιμότερον, μέ τό ποτάμι τοῦ Ρουμανοῦ πού ἔχει μεγαλύτερον μῆκος...»

Κατατοπιστικός καί μέ λεπτομέρειες εἶναι ὁ κατάλογος Μητροπολιτῶν Χριστιανουπόλεως πού δημοσιεύει ὁ Δουκάκης στά «Μεσσηνιακά» του καί πού παίρνει τή θέση του στή συνέχεια.

ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας ἔχει τιμήσει τούς κληρικούς τῶν Ἀγώνων μέ δύο μαρμάρινες πλάκες πού ἔχει τοποθετήσει σέ περίοπτη θέση, δεξιά καί ἀριστερά, στόν 1ο ὄροφο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου. Στήν πρώτη διαβάζει:

1821

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΖΑ-
ΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΕΙΣ

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΜΠΕΛΙΩΝΗΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΑΜΠΑΤΖΙΩΤΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΗΦΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΤΩ ΦΥΓΑΛΙΑΣ

ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ

ΜΗΤΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΕΥΝΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΛΟΒΟΣ ΜΑΚΡΥΣΙΩΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Καί στή δεύτερη:

ΙΕΡΕΙΣ ΘΥΣΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΓΑΡΑΤΖΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΟΚΑ

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΡΗΓΑΣ ΚΑΛΟΓΕΡΕΣΙΩΝ

ΓΚΟΤΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΩΝ

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΧΡΟΝΗΣ ΠΛΑΤΑΝΙΑ

ΠΑΠΑΔΥΜΠΕΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΕΤΟΣ
ΤΖΟΥΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΠΑΝΑΚΙΟΥ
ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΑΥΤΩΝ

Τό νέο έπισκοπεῖο στήν πλατεία καί οί στίχοι τοῦ Μητροπολίτη, πού τό ἀνήγει-
ρε, γιά τήν Κυπαρισσία:

«Σέ σένα μ' ἔστειλε ὁ Θεός
τό Θρόνο γιά νά στήσω.
Ἐπίσκοπός Του ταπεινός,
—στούς τόσους μέσα πιά μικρός—
ἦρθα νά σ' εὐλογήσω»

